

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

XVIII. ÉVFOLYAM

4. SZÁM

2006. január 27.

Ára: 115,- forint

„Ha van jelölt, minden lehetséges, ha nincs jelölt, semmi sem lehet!”

A 2005. decemberi kongresszust követően első alkalommal ülésezett január 21-én a Munkáspárt Központi Bizottsága. A testület ülésén először vettek részt teljes jogkörrel az újjászervezett megyék és Borsod-Abaúj-Zemplén megye új KB-tagjai.

Az ülés kezdetén a résztvevők – Székely Péter elnökségi tag előterjesztésére – nyilatkozatot fogadtak el az Európa Tanács tervezett antikommunista dokumentuma ellen.

A Központi Bizottság napirendjeinek középpontjában a választási munka állt. A testület elfogadta a 2006. első félév politikai akciótervét. (Rövidítve közöljük Thürmer Gyula ehhez fűzött előadói beszédét.) Karacs Lajosné előterjesztésére a KB

elfogadta a választási pénzügyi alap felosztásának tervét. A párttagok gyűjtéséből és támogatásából az eddigieknél több, mintegy 45 millió forint áll rendelkezésre. Ebből 100-100 ezer forintot választókerületenként a jelöltállításra, a kopogtatócédulák gyűjtésére kell fordítani, a többi szolgálati kampány más céljaira.

A Központi Bizottság véglegesen döntött a Munkáspárt húsz területi listáját vezető személyekről.

A terület megválasztotta a párt új Központi Etikai Bizottságát. A Tolna megyei elnökség javaslatára a KB – annak előmozdítására, hogy megteremtse az újjászerveződés feltételeit – feloszlatta az eddigi paksi, madocsi és dombóvári alapszervezetet.

is a kapitalizmus? Olyan rendszer, ahol szétprivatizálják a légi mentőszolgálatot, majd csodálkoznak, hogy nincs, aki mentse a súlyos betegeket. Olyan rendszer, ahol nem kell művelt magyar munkás, ahol a szakmunkás-bizonyítványhoz nem kell még nyolc általános sem. Olyan rendszer, ahol a magyar mezőgazdaság termékeit nem veszik meg a multik, de telerakják a boltokat szeméttel, romlott áruval. Olyan rendszer, ahol a becsületes munka nem érték, ahol az érvényesülés receptje a csalás, az átverés, a pénz, a lenyúlás, a ravaszkodás.

Akarunk-e a régi módon élni? Még tudunk a régi módon élni, de már egyre kevésbé akarunk. Még nem következett be az a helyzet, amelyről Marx beszél. A proletár ma még nem csak láncait veszítheti. Ma még elveszítheti a lakását, a hitelbe vett Suzukit, a mobiltelefont, sok minden mást. Még bizakodik abban, hogy ha már az ő életét elszűrték, legalább a gyerekének lesz munkája és jobb élete. Még nem tudja, csak kezdi sejteni, hogy neki sem lesz jobb. De nem csak abszolút szegényedés létezik. Viszonylagos is. Szegényebbek vagyunk ma, mint az EU többi polgára. Szegényebbek vagyunk a tegnapi önmagunkhoz képest is. S ha belegondolunk, szegényebbek vagyunk, mint a szocializmus idején.

Még tudunk a régi módon élni, de már egyre kevésbé akarunk. A Suzuki-gyárban a japán tőke kizsákmányoló po-

litikája ellen megindult a munkások szervezkedése. Még gyenge, még alig jut el a külvilághoz hangja, de megszületett, és ez a folyamat folytatódni fog.

Minap Török Kálmán elvtárs, a műszaki értelmiség egyik képviselője hívta fel figyelmemet egy jelenségre: „Az értelmiség jelentős része kezdi felismerni azt, hogy a kapitalizmus nem a végső társadalmi formáció és ennek megfelelően megfogalmaz és leír olyan gondolatokat, amelyek az egy évtizeddel ezelőtti újságokban és egyéb kiadványokban semmiképpen sem lehettek fel.” Mit ír le? Például azt barátaim, hogy a legnagyobb felelőtlenség volt szétverni a nagymarosi erőműrendszert, csak azért, hogy a hatalomra vágyó rendszer-váltó értelmiségnek legyen mibe belerúgni.

(Folytatás a 4. oldalon)

A Központi Bizottság ülésén Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke mondott beszédet. A 2006. évi választásokat elhelyezte a párt stratégiájában, és részletesen szövegezte a választási feladatokról:

Forradalom és választás

– Magyarország elindult a nagy társadalmi változások felé. Elindult a forradalmi változások felé – kezdte beszédét a párt elnöke, majd így folytatja: – Elindult a szocialista for-

radalom felé. Nem tudjuk, hogy a tömegek mikor jutnak el olyan helyzetbe, hogy az „alul levők” már nem akarják a régit. Nem tudjuk, mikor jut a magyar uralkodó osztály oda, hogy „a felül levők” már „nem tudnak élni és kormányozni a régi módon”. Mind ezt nem tudjuk. De tudjuk, hogy a folyamat megkezdődött. Tudjuk, hogy el fognak oda jutni. Tudjuk, hogy a jövő nem a kapitalizmusé.

– Akarunk-e a régi módon élni? – tette fel a kérdést az elnök. – Egyre kevésbé! Mert mi

A MUNKA BECSÜLETE

Pokoli meleg van az öntödében. Legalább hatvan fok. Néha még annál is több. Hiszen négyezer fokon bugyog az anyag az üst gyomrában. Izzása vörös fényt vet az üst mellett álló melós feszült arcára. Rettenetesen vigyáznia kell most, amikor a folyékony fémbe meríti az öntőkanalat, és átcsurgatja a magas nyomású öntőformába. Minden percben az életével játszik.

Hajnali háromkor kezdődik a nappali műszak. Tíz perc szünet, míg az éjszakai áradják helyüket a nappalosoknak. Aztán gőzerővel folytatódik tovább a munka. Folyamatos az üzem.

Megalázott dolgozók

Hatalmas sziszegés, mikor az öntőforma résein végigfut az izzó anyag. Néhány másodperc, és már kész is a széktámla. Sietni kell, ugyanis darabokban dolgoznak. Kerti bútorokat öntenek, amerikai exportra.

Már majdnem a munkaidő felénél járnak, amikor reggel hétkor megjelenik a kislány. Aztán tízkor befut a nagyfőnök, a tulajdonos fia is. Kissé ingerült, mert fáradt. Egész éjjel dévédezett a barátnőjével. De apjától megkapta a parancsot, figyeljen oda a melósokra, nehogy megint valami baj legyen.

Néhány héttel ezelőtt ugyanis egy robbanás kis híján romba döntötte az egész öntödét. Jön hát a kis úri fiú, járkál a kokillák között. Figyelmesen nézi a robotoló melósokat, keresi ar-

cukon a betegség, a fáradtság vagy akár az alkohol jeleit. Feleannyi idős, és feleolyan erős, mint legtöbbször, mégis olyan pókhendi és öntelt, mintha valami magasabb rendű ember lenne.

A munkás pedig csak amolyan érzéketlen barom, aki semmi másra nem jó, csak az igavonásra. Dolgozzon hát, termeljen minél többet.

A melós pedig robotol, és hiába érzi megaláztattnak magát, nem szól egy szót sem az ifiúr csípős megjegyzéseire. Nem akar munkanélkülivé válni. Ro-

botol hát, ám tudja, akármennyit is dolgozik, soha nem lesz neki annyi pénze, olyan autója, lakása, mint ennek a fiúnak.

Persze, hogy kilátástalannak érzi az életét. Hiába tizenkétórás, hajnali háromtól délután háromig, olyan kevés a darab, hogy a fizetéséből alig tud megélni. Minél többet akar hát termelni. Az alacsony bér már rég kiölte belőle a jó minőségre való törekvést. Csak a mennyiségre hajt, s bízik a szerencsében, hogy darabjai átcsúsznak a minőségellenőrzésen. És átcsúsznak. A komoly meozás sokba kerülne a tulajdonosnak.

A fiúk rohannak tehát a melóval, hogy keressenek is valamit. Persze evvel egyenes arányban megnő a balesetveszély. Egy rossz mozdulat, például ivás közben, hisz iszonyú meleg van, egyikük megbotlik, s féldeci víz csöppen az üstben fortyogó fémre. Hatalmas robbanás! Így dől majdnem romba nemrég az öntöde. De ez különben is veszélyes üzem. Nem véletlenül egy félszemű férfi az előmunkás, a nappali műszak csoportvezetője.

Ám az öntödében legalább meleg van. Ilyenkor télen, a hideghullám idején a szabadban dolgozni igazi katasztrófa. Udvári munkások török a jeget az egyik logisztikai központ raktárainál. A metsző északkeleti

szélben sötétedésig csattogtatják a jégcsákányt. Délre már nem érzik sem a kezüket, sem a lábukat, de még az arcukat sem! Sötétedés előtt a mendedzer fázósan száll ki a terepjárójából, de egyáltalán nem érdekli őt a munkásai állapota, csakis a végeredmény. S nem igazán elégedett az elvégzett munkával. Persze veszekedni kezd a csontig fagyott egyszerű emberekkel, akik megalázott-

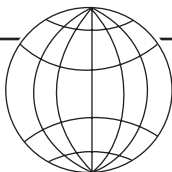

HÁZUNK TÁJÁRÓL

- Választási menetrend
- Bemutatkoznak képviselőjelöltjeink
- A Munkáspárt megyei listavezetői
- A KB határozatai (2. oldal)

CIKKEINKBŐL

- Változások Latin-Amerikában (2. oldal)
- Szankcionálni kellene a lóditókat (3. oldal)
- Vélemények (6. oldal)

EZ TÖRTÉNT a nagyvilágban

Január 18. Pekingben nemzetközi konferencia nyílt, amelyen a madárinfluenza elleni védekezéshez gyűjtöttek adományokat. A Világbank számításai szerint a világméretű járvány megakadályozásához 1,4 milliárd dollárra lenne szükség. A Világbank ötszázmillió hiteltörlesztést hagyott jóvá erre a célra, az EU pedig 120 millió dolláros segítséget ígért. A H5N1 vírusnak január közepéig nyolcvan haláleset volt.

Január 19. Hatvan ország ötvétezer polgárát kérdezték egy felmérésben a politikuskokról. Az emberek 61 százaléka nem tartja őszintének a vezető politikusokat. Legtöbbjük azt kifogásolja, hogy túl nagy hatalommal rendelkeznek, illetve hogy túlzottan függnek az üzleti élet szereplőitől. A világszeret megkérdezték majdnem fele egyenesen elkölcstenek tartja a politikusokat.

Január 20. Rendkívül aktív programot fogalmazott meg Wolfgang Schässel (képünkön), az Európai Unió elnöki tisztét fél évig betöltő Ausztria kancellárja. Tervei között szerepel a két éves költségvetés tető alá hozása, az alkalmányszerződésről és Európa jövőjéről szóló vita felélesztése, a gazdaság fellendítése, közös energiapolitika kidolgozása, a bővítés előmozdítása.

Január 21. A jobboldal jelöltje, Cavaco Silva nyerte a portugál elnökválasztást. Ezzel a félfasiszta diktatúrát megdöntő 1974-es forradalom óta először kerül jobboldali politikus az inkább csak ceremonális feladatokat jelentő államfői székbe. Silva kijelentette, együttműködésre törekszik a baloldali kormánnyal, a gazdasági fellendülés érdekében.

Január 22. Szlovénia egy éven belül bevezetheti az eurót, tekintettel az alacsony inflációra és államháztartási hiányra – jelentette ki az Európai Központi Bank igazgatóságának egyik tagja. Az EU keleti bővítése után két balti állam, Litvánia és Észtország (ezekben még mindig túl magas az infláció) mellett Szlovénia az első között kötötte nemzeti valutája árfolyamát az euróhoz.

Január 23. Hideghullám vonul végig Európán. A sok helyen mínusz harminc-negyen fokban több hajléktalan megfagyott, fennakadások vannak a közlekedésben. Ha tovább csökken a hőmérséklet, az zavart okozhat az energiaellátásban. A zord orosz tél miatt jelenleg is kevesebb gáz érkezik a kontinens országaiba a vezetéseken.

Január 24. Pakisztánban nem csitul a felhőborodás az egy héttel ezelőtti amerikai légitámadás miatt, melynek során hat al-Kaida-terrorista mellett tizennyolc vélt polgári személy is életét vesztette. Több városban zajló tüntetéseken követelték, hogy az USA kérjen bocsánatot a történetek miatt, ám Washington erre nem hajlandó.

Változások Latin-Amerikában

● A chilei elnökválasztás január 15-én tartott második fordulójában, a voksok 53,5 százalékaival a balközép irányzatot képviselő Michelle Bachelet győzött a jobboldali jelöltjével, Sebastian Pinerával szemben. Bachelet az első női államfő Chilében, aki „politikai stílusváltást, a lakossággal való párbeszédet és a demokrácia erősítését” ígerte. A második forduló előtt Guillermo Teillera, a Chilei Kommunista Párt elnöke kijelentette, hogy „a két jelölt közül bármelyik győzelme a neoliberális rendszer folytatását” jelenti. A párt által vezetett „Együtt” koalíció mégis Bachelet megválasztását támogatta, mert a kommuniszták meg akarták akadályozni a diktatórikus múlttal rokonszenvező, reakciós szélsőjobboldali hatalomra kerülését. A támogatás fejében Michelle Bachelet ígéretet tett az „Együtt” feltételeinek a teljesítésére: a diszkriminációs választási rendszer megváltoztatására, a munkavállalók jogainak a törvénybe iktatására, az ősszalagos helyzetének a javítására, az elmaradt területek fejlesztésére és az igazságtalan nyugdíjrendszer átalakítására. A győzelem utáni eufórikus hangulat sem homályosítja el a chilei társadalom súlyos megosztottságát, mivel a lakosság felső tíz százaléka rendelkezik a jövedelmek felével. A diktatúra elleni harc időszakával ellentétben a fiatalok teljesen elfordultak a politikai pártoktól. A mintegy hárommillió főt kitevő 18–29 éves korosztály háromnegyede nem regisztráltatta magát a választási névjegyzékeken, és ezért nem szavazhattak. A Pinochet-korszakból örökölt listarendszer a kommunis-

Michelle Bachelet

nistákat, a zöldeket és más baloldali szervezeteket is sújta.

● Mexikóban megkezdődött a július 2-án tartandó elnökválasztás kampánya. A legutóbbi felmérések szerint Andrés Manuel López Obrador, a baloldali Demokratikus Forradalmi Párt (PRD) jelöltjét a választók 39 százaléka támogatja. Második helyen 27 százalékkal a hatalmon lévő konzervatív Nemzeti Akció Pártot képviselő Felipe Calderon volt miniszter szerepel. A jobboldali Intézményes Forradalmi Párt jelöltje, Roberto Mandozo pedig csak a lakosság 22 százalékának a bizalmát élvezi. Az 52 éves Obrador választási jelszava: „Jólélet mindenkinek, elsősorban a szegényeknek”. A korábban Mexikóváros főpolgármesteri tisztét betöltő politikai népszerűségét annak köszönheti, hogy jelentős eredményeket ért el a munkanélküliség csökkentése, a lakásépítés, az oktatási hálózat és az egészségügyi ellátás fejlesztése terén. A baloldali fordulatot félő ellenfelei megpróbálták korrupciós vádakkal lejáratni a szerény életmódot folytató, gyakran

A. M. L. Obrador

„mexikói Cháveznek” nevezett politikust, de az igazságszolgáltatással vívott harca tovább növelte népszerűségét. A Reforma napilap szerint a fővárosban élők 57 százaléka támogatja Obrador megválasztását. A mexikói „balra át” alapvetően megváltoztatná a régió politikai egyensúlyát és csökkentené a Washington által inspirált amerikai szabadkereskedelmi övezet megvalósításának az esélyeit. Az óvatos mexikóiak azonban gyakran idézik Porfirio Díaznak, a 19. században élt államférfinak a szavait: a legnagyobb bajunk az, hogy „az isten nagyon messze, az Egyesült Államok pedig nagyon közel van”.

● Evo Morales, a január 22-én beiktatott bolíviai elnök az utóbbi hetekben három kontinens tíz országában tett rövid látogatást, és mindenütt megtalálta a vezetőkkal a megfelelő hangot. „Mesternek, bölcsnek” nevezte Fidel Castrót Havannában, „az imperializmus elleni közös küzdelemről” beszélt Venezuelában, az indiai őslakosság megkülönböztetését az apartheidhez hasonlított Dél-Afrikában, és di-

Evo Morales

csérte Brazília elnökét, „az idősebb testvér”, Lula da Silvát. A politikai közeledés és a diplomáciai kapcsolat újrafelvétele érdekében Morales meghívta a beiktatási ünnepségre Ricardo Lagos chilei elnököt is. A santiago-i kapcsolat létfontosságú Bolívia számára, mert a „csendes-óceáni” háborúban, 1880-ban elvesztett tengerparthoz jelent összekötést. A nyugat-európai és a brazil vezetőkkel folytatott tárgyalásai során az elnök „a beruházók jogbiztonsága megőrzésének” a fontosságát hangsúlyozta. Kijelentette, hogy eldöntötték az energiaipar államosítását, de még gondolkodnak a megvalósítás módjáról. Morales tárgyalt az amerikai nagykövettel is, mivel az új kormány nem akarja elveszíteni a Washington, valamint a nemzetközi szervezetek által nyújtott, az ország GDP-jének tíz százalékát jelentő segítséget, valamint az USA-ba irányuló exportot érintő vámkedvezményeket. Az elnök szerint a két ország közötti kapcsolatnak az érdekek „kölcsonös tiszteletben tartásán” kell alapulnia.

Bence Dániel

KNDK–kínai csúcs Pekingben

Január közepén nem hivatalos látogatást tett Kínában Kim Jong Il, a Koreai Munkapárt és a KNDK első számú vezetője. Partnere a Kínai Kommunista Párt főtájtára, a kínai államfő, Hu Jintao volt, de találkozott számos más kínai vezetővel is.

A látogatás ténye önmagában is sokat jelent, mivel jelzi, hogy a kínai–KNDK felsőszintű politikai párbeszéd immáron rendszeressé vált, és alaptalanok azok a híresztelések, amelyek szerint a kínai vezetőknek gondja lenne a KNDK-val. A kiadott közlemény diplomáciai nyelvet magyarrá fordítva világosan megértjük, hogy úgy Kína, mint a KNDK érdekelt ebben a viszonyban. A KNDK számára biztos garancia az, hogy Kína érdekelt a szocialista Korea létezésében. Nincs cserebere, nem adják a KNDK-t Tajvanért vagy bármi másért. Kína számára nagyon fontos, hogy a KNDK kintartson, és ne erősödjön a térségben az Egyesült Államok politikai és katonai befolyása.

Hu Jintao pozitívan értékelte a KNDK-beli szocialista építőmunkát. Nyilván nem ideológiai kérdésekről folyt a vita, hanem arról a tényről, hogy a Koreai Munkapárt vezetése minden nehézség ellenére szilárdan kezében tartja a hatalmat, az ország irányítását. A koreai sajátosságú szocializmus kézzelfogható eredményeket hoz az embereknek is. A szilárd belpolitikai hátér alapvető feltétele a nemzetközi kapcsolatokat fejlesztésének is.

Kim Jong Il elnök komolyan érdeklődött a kínai különleges gazdasági körzetek iránt. Ezek a körzetek voltak a kínai reform és nyitás politikájának bölcsői. A lényegük az, hogy az állam sa-

ját tulajdonában tartja a stratégiai ágazatokat, ellenőrzést gyakorol a makrogazdasági irányok felett, minden másban azonban a piaci viszonyok érvényesülnek. Ez a politika az utóbbi másfél évtizedben fantasztikus fejlődést produkált Kínában, amely a nagy lehetőségek országává vált. Természetesen mindennek

a háttérében az áll, hogy a politikai hatalmat a dolgozó, a kommunista párt gyakorolja. Ez a kínai tapasztalat láthatóan érdeklő a KNDK vezetését is, és az eddigi reformlépéseik arra engednek következtetni, hogy a szocialista építés új, de sajátos, koreai módszereivel kívánja megszilárdítani a szocializ-

Kim Jong Il és Hu Jintao

must, másrészt lényegesen jobb életet teremteni polgárainak.

K. M.

Derülátó évkezdett Phenjanban

A KNDK közvéleménye mindig nagy érdeklődéssel várja a Rodong Sinmunnak, a Koreai Munkapárt központi lapjának év eleji vezércikkét, amelyet közösen jelentetnek meg az ország másik két meghatározó lapjával. A KNDK-ban az írott sajtónak nagyobb a szerepe, mint Európában, így az itteni sajtóknak megfelelően a közös vezércikk egyfajta politikai barométer, átfogó értékelés az előző időszakról, és iránytű is, amely meghatározza a tennivalókat az új évre.

Az idei vezércikk megelégedéssel nyugtázta, hogy a belpolitikai helyzet szilárd a KNDK-ban. A koreai nép tavalyi ünnepele a párt megalakításának hatvanadik. évfordulóját és az ország felszabadításának jubileumát. Ezek nem formális ünnepek, mivel a koreai emberek nemzeti emlékezetében nagyon is élénken él az egykori japán megszállás emléke. A Koreai Munkapárt születése szoros kapcsolatban áll a nép nemzeti függetlenségi harcához, így a győrekek igen mélyen vannak. A nemzetközi sajtó is elismerte, hogy az évfordulók nagyon ki-

egyensúlyozott légkörben zajlottak. Az emberek elégedettségének egyik oka nyilvánvalóan az, hogy a KNDK mezőgazdasága tavaly többet és jobbat termelt, mint korábban. A KNDK kormánya leállította a külföldi élelmiszersegélyeket. Az ország képes önmagát ellátni. A főváros utcáin nagy számban jelentek meg árusok, az üzletek ellátása is javult. Van értelme többet keresni, hiszen el lehet költeni.

A KNDK közvéleménye azt is megértette, hogy a KNDK következetes USA-ellenes politikája nem öncélú és nem eleve kudarcra ítélt vállalkozás, hanem

nagyon is átgondolt politika, amely sikereket hozott. Ezt mutatta a hatoldalú tárgyalások eddigi menete is, amelyben a KNDK megerősítette pozícióját. A KNDK diplomáciai nagyon ügyesen használja ki a szembenálló tőkés országok, az USA és Japán eltérő érdekeit, és növekvő mértékben képes támaszkodni arra a tényre, hogy a KNDK, illetve Kína és Oroszország érdekei sok tekintetben egyformák.

A koreai emberek értik, hogy a sikerek mögött a párt átgondolt politikája áll. Ezért fogadták megértéssel Kim Jong Il elnök idei felhívását: „A rizs életet jelent!” Meg kell erősíteni a mezőgazdaságot, ezen belül a rizstermelést, meg kell szilárdítani a tavalyi sikereket. A szilárd gazdasági háttér a biztosítéka a belső szocialista építőmunkának is, és annak is, hogy tovább erősödjön a KNDK nemzetközi lehetőségei.

– Munkatársunktól

„Ha van jelölt, minden lehetséges, ha nincs jelölt, semmi sem lehet!”

(Folytatás az 1. oldalról)

Egyszóval, elvtársak, megindult valami. Még az elején vagyunk, de megindult.

– Tud-e a hatalom kormányozni a régi módon? Igen, még tud, sőt most jön igazán bele – fogalmazta meg Thürmer Gyula a kérdést, mint az érem másik oldalát. – Ma még meg tudja vásárolni a szervezett munkásság képviselőit. Ma még el tudja jelentékteleníteni a társadalmi mozgalmakat, civil szervezeteket. De a hatalom már kapkod, már olyat is megtesz, amit 10-15 éve nem tett volna meg. A hatalomban megjelentek a milliárdosok. A rendszerváltás utáni rablás, tékozlás, osztogatás, lenyúlás semmi ahhoz képest, ami ma történik. Mindenki jól jár, csak a nemzet nem, a munkás, a dolgozó, a szegény, a rendszerváltás, az EU-csatlakozás, a kapitalizmus kárvalottjai nem járnak jól.

Tudják ezt jól a hatalmon lévők! Ezért teszik meg azt, amit Antall József idején sem tettek volna meg. Nyíltan és leplezetlenül kezelt emelnek a Munkáspártot, szét akarják zúzni a kommunistákat. Rendőrségre, bíróságra citálnak bennünket. Pénzelik a Munkáspártot, a munkásság ellen fellépő szervezkedéseket, a mi egykori pártellenzékünket. A Népszabadság minden antikommunista szellemű szemétnéket helyet ad, még Kemény Csaba múlt heti cikkekéjének is.

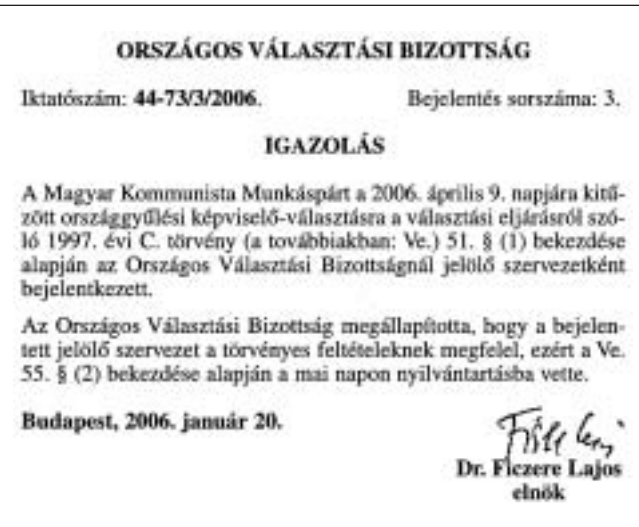
Leleplezni, ellenőrizni, építeni megyünk a parlamentbe

Miért akarunk mi a parlamentbe menni? Nem azért, hogy azonosuljunk a hatalommal. Nem azért, hogy szavazatunkkal kiszolgáljuk egyik vagy másik tőkés párt politikáját. Ezt a hibát elkövettük az önkormányzatokban, nem ismétljük meg a parlamentben.

Nem azért megyünk a parlamentbe, hogy jelenlétünkkel erősítsük azt a látszatot, hogy demokrácia van. Leleplezni megyünk a parlamentbe. Leleplezni a törvényesített tolvajlás minden formáját. Megmutatni, hogy a polgári demokrácia csak látszat. Ebben az

Az Országos Választási Bizottság nyilvántartásba vette a Munkáspártot

A választások kiírásának másnapján, 2006. január 20-án az Országos Választási Bizottság (OV) – mint a választásokon az ország egész területén induló jelölt szervezet – nyilvántartásba vette a Magyar Kommunista Munkáspártot. Ez azt is jelenti, hogy a pártot sem a megyékben, sem az egyéni országgyűlési választókerületekben külön már nem kell bejelenteni. Az OV Igazolását valamennyi terület képviselője a KB ülésén kézhez kapta.

országban azok uralkodnak, akiknek pénzük van.

Ellenőrizni megyünk a parlamentbe. Mi nem hagyjuk szó nélkül, hogy a nagy tőkés pártok külön-külön vagy egymással összekacsintva elherdálják a magyar nép vagyonát. Nem

hagyjuk, hogy olyan törvényeket hozzanak, amelyek csak a tőkének és a tőkésnek jók, és rosszak, elviselhetetlenek a munkának, a munkásnak.

De építeni is megyünk a parlamentbe. Támogatni fogunk mindent és mindenkit, aki

munkahelyeket teremt, aki hajlandó végre jobb életet engedni a munkásnak. Támogatni fogunk mindenkit, aki az ország, a magyarság javát tartja szem előtt, aki tágra nyitja az iskolák kapuit a szegények előtt is, aki az egészségügyben nem a tőkésnek akar hasznot, hanem az embereknek gyógyulást.

Ne féljünk semmitől!

Ne rettenjünk meg ettől a csatától! Minden lehet! A 2006-os parlamenti választás egy lépés a szocialista forradalomhoz vezető úton. Nem a végső harc, nem az utolsó csata. Még sok csata lesz. Lesz, amit megnyerünk, mint két éve a kórház-privatizáció elleni aláírásgyűjtés. Lesz, amit elveszítünk.

Ne féljünk semmitől! Rettegő, aggódó, bizonytalanok aktivistáknak senki sem adja oda a kopogtatócédulákat. Hagyjuk otthon a világfájdalmakat, azzal a tudattal gyűjtjük a cédulákat, azzal a hittel dolgozzunk, hogy mi a munkások, a dolgozók pártja vagyunk. Országos szervezet, amely képes elvégezni a feladatát.

A parlamenti választás számunkra eszköz. Eszköz arra, hogy összegyűjtsük, eddzig, gyarapítsuk erőnket. A parlamenti választás megerősítheti a Munkáspárt tekintélyét, és pénzt is hozhat a házhoz. A parlamenti választás felkészülés az önkormányzati választá-

NEMET MONDUNK A KOMMUNISTAÜLDÖZÉSRE!

A Magyar Kommunista Munkáspárt Központi Bizottsága január 21-ei ülése a leghatározottabban elítéli az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése elé terjesztett határozattervezetet.

„Az önkényuralmi kommunista rendszerek által elkövetett bűntettek nemzetközi elítélésének szükségességéről” szóló dokumentum példátlan kísérlet arra, hogy az Európa Tanácsot nemzetközi bírósággá változtassák, beleavatkozzanak az egyes európai államok belügyeibe.

Az Európa Tanács az antikommunizmus, a kommunista boszorkányüldözés zászlaját emeli magasra, ha elfogadja a szocialista rendszerek elítélő határozatot. Vegyük észre! Ez a zászló mocskos. A tőke mindig akkor kezd a kommunisták leplezetlen üldözésébe, betiltásába, amikor belső rothadásából nem lát más kiutat, mint a szélsőséges indulatok szabadon engedését. Egy ilyen határozat gyalázat a múltunkkal szemben, beavatkozás a magyar belügyekbe, szegyetlenes támadás az európai civilizáció ellen.

A Magyar Kommunista Munkáspárt Központi Bizottsága felszólítja az Európa Tanács minden politikusát: hagyjanak fel a kommunistaellenes boszorkányüldözéssel, új antikomintern paktum létrehozásával.

A Magyar Kommunista Munkáspárt Központi Bizottsága felszólítja a magyar kormányt, hogy semmilyen formában ne támogassa a tőke barbarizmusának újabb szegyetlenes megnyilvánulását!

Felszólítja az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésében működő magyar képviselőket, hogy ne szavazzák meg a határozatot!

A Magyar Kommunista Munkáspárt Központi Bizottsága szolidaritásáról biztosítja Cseh- és Morvaország Kommunista Pártját és a párt ifjúsági szervezetét a kommunista párt és kommunista szervezetek betiltása elleni harcukban.

Magyar Kommunista Munkáspárt Központi Bizottsága

sokra is. Az emberek most megismerhetik a munkáspárti politikusokat, a munkáspárti személyiségeket.

A parlamenti választás számunkra, kommunisták számára nem maga a harc, hanem a tulajdonképpeni harcunk, a forradalom előkészítése. A választás befektetés a jövőbe, a mi jövőnkbe. Befektetés, aminek a

hasznát később fogjuk élvezni. De ahhoz, hogy később élvezzessük, ma meg kell tennünk.

A Munkáspárt jusson be a parlamentbe!

– Mi a mi célunk a választásokon? – tette fel a kérdést a párt elnöke. – Egy évig csatáztunk ebben a kérdésben a pártellenzékkel. Ők folyamatosan azt sugallták nekünk, hogy az MSZP-SZDSZ-kormányt kell megvédenünk. A decemberi kongresszus ezt a kérdést lezárta, és nem kívánunk visszatérni rá. A Munkáspárt nem az MSZP-t vagy a Fideszt segíti. A Munkáspárt maga akar bejutni a parlamentbe, hogy ott a munkást, a dolgozót képviselje. A melót, a prolit, a kisembert csak mi tudjuk a parlamentbe bevinni, mert mi magunk vagyunk a melós, a proli, a kisember.

Minimális célunk, hogy a Munkáspártnak legyen Budapesten és minden megyében területi listája, legyen országos listája és érjünk el jobb eredményt, mint 2002-ben. Maximális célunk ezen a választáson az, hogy a Munkáspárt bejusson a parlamentbe.

A MUNKÁSPÁRT TERÜLETI LISTAVEZETŐI

A Központi Bizottság első alkalommal a 2005. november 12-ei ülésén döntött a Munkáspárt területi listavezetőiről. A testület úgy foglalt állást, hogy a végleges döntést az akkor hiányzó listák pótlását követően hozta meg. A Központi Bizottság most döntött arról, hogy területi listavezetőként az alábbi személyeket jelöli.

1. Südi Bertalan dr.	Baranya megye	11. Bencsik Mihály	Jász-Nagykunszolnok megye
2. Bánhegyi József	Békés megye	12. Tóth István	Komárom-Esztergom megye
3. Szentirmai Károly dr.	Borsod-Abaúj-Zemplén megye	13. Nagy Attila	Nógrád megye
4. Kalapos Mária	Bács-Kiskun megye	14. Mendel Lajos	Pest megye
5. Thürmer Gyula	Budapest	15. Szabó Imre	Somogy megye
6. Havránék Ferenc	Csongrád megye	16. Szöllősiné Fitos Éva	Szabolcs-Szatmár-Bereg megye
7. Erdős Ferenc	Fejér megye	17. Poór Sándor	Tolna megye
8. Sipőcz Sándor	Győr-Moson-Sopron megye	18. Karvalics Imre	Vas megye
9. Mező Béla	Hajdú-Bihar megye	19. Illés Imre	Veszprém megye
10. Mészáros Endre	Heves megye	20. Balogh Attila	Zala megye

A sajtó képviselői ismerkednek a Munkáspárt választási programjával

Fotók: Szigeti, Kovács

A jelöltállítás csak tőlünk függ

– Jelölt nélkül nincs választás. Ha lesz jelöltünk, a munkás, a dolgozó szavazhat ránk. Nem biztos, hogy ránk szavaz, de szavazhat ránk – hangsúlyozta visszatérően Thürmer Gyula. – Ha nem lesz jelöltünk, akármi is ment végbe az emberek fejében, akár mennyire is akarnak bennünket támogatni, akár mennyire is ránk akarnak szavazni, nem szavazhatnak ránk.

A választáson tőlünk kizárólag a jelöltállítás függ. Az emberek agyát még kevésbé tudjuk befolyásolni. Nagyobb mértékben akarunk televíziós és rádióreklámra költeni, de tudunk kell, hogy ez csak csepp a tengerben. A jelöltállítás viszont tőlünk függ, csak tőlünk függ.

Ez a feladat nem vágyálom, hanem valóságos feladat. Meg tudjuk csinálni. Nehezen, de képesek vagyunk rá. Vannak szervezeteink, vannak tagjaink, és ma több pénzt tudunk kifejezetten a jelöltállításra koncentrálni.

ÚJ ETIKAI BIZOTTSÁG

A 2005. decemberi kongresszuson módosított Szervezeti Szabályzat alapján a Központi Bizottság megválasztotta a Munkáspárt új, öttagú Központi Etikai Bizottságát.

Elnök:
Dr. Hajdú József
Budapest

Tagok:
Benkő Viktor
Budapest, Csepel
Kalapos Mária
Bács-Kiskun megye
Németh József
Békés megye
Szurcsik István
Jász-Nagykun-Szolnok m.

Ezért ma első számú feladatunk a jelöltek megállítása, a kopogtatócédulák összegyűjtése. Ez azt jelenti, hogy mindent ennek kell alárendelni. Erre kell koncentrálnunk, erre kell a pénzünket költeni. Most ne azon törjük a fejünket, hogy hányféle szóróanyaggal próbáljuk az embereket megnyerni. Most az ezer darab kopogtatócédula a lényeg. Ha van jelölt, lesz kit propagálni, ha nincs jelölt, nincs értelme a szórólaponak sem.

Mi a feladat?

A párt elnöke három pontban fogalmazta meg a tennivalókat:

- Az első napon azonnal meg kell kezdeni a cédulagyűjtést. A legcsekélyebb ingadozás, kényelmetlenség, okoskodás mindent tönkretesz, és kiütheti a jelöltet.

- Az erős megyék és Budapest kezdjék meg a gyűjtést mindenütt, minden választókerületben. Ugyanakkor jelöljék ki azokat a területeket, ahol elsőként tudnak véghezvinni, és ami alapján bejelenthetik a területi listát.

- A gyengébb megyék vezetése válassza ki a területi listához minimálisan szükséges választókerületeket, és ott állítsa meg a jelöltek a lehető legrövidebb idő alatt. Azonnal jelentse be a megyei listát, s utána folytassa a többi területen.

ORSZÁGGYŰLÉSI VÁLASZTÁSOK 2006

BEMUTAKOZNAK A KÉPVISELŐJELÖLTEK

A KOMMUNISTÁK MI VAGYUNK!

„Modern szocializmust szeretnénk!”

Bár a mai fiatalok már nem éltek át a szocializmus virágkorát, ám a szüleiktől mégis tudják, milyen volt az a világ. És azt is, hogy mi volt a lényege: a humánus. Hiszen mindenkinek volt munkája, lakása, és nem létezett éhező Magyarországon. Ezzel szemben az ifjak keményen szembesülnek a mai kor brutalitásával: azzal, hogy nincs étel, nincs fedél, nincs munka – csak annak, aki meg tudja fizetni. (Igen, sokszor még a munkáért is fizetni kell!) És egyre többen vannak a fiatalok között olyanok, akik ez ellen tenni akarnak valamit.

Markó Gábor 26 éves termékmenedzser, a Munkáspárt győri szervezetének elnökhelyettese és megyei elnökségi tag. A Győr-Moson-Sopron megyei 2-es választókerületben, a Magyar Kommunista Munkáspárt országgyűlési képviselőjelöltje. A fiatalos, lendületes megoldások híve. Persze nem úgy, ahogyan ezt az egyre jobban elszigetelődő kormányzat tagjai gondolják! Egy munkáspárti képviselőjelölt számára nem a tőke, a profit s a piaccgazdaság a fontos, hanem a nép jóléte! Egy modern baloldali képviselő a választóra gondol elsősorban és nem önmagára. És mindent megtesz azért, hogy a lehető legtöbbet nyerve el a politikában – az ő számukra.

– Az a legnagyobb baja ennek a mai magyar társadalomnak – mondja Markó Gábor –, hogy az emberek nem egyenlők, semmilyen tekintetben sem. Túl nagy a szakadék a

szegények és a gazdagok között. Ezen mindenképpen változtatni kell!

– Ám a változtatás és a változás igénye nem jelenti és nem is jelentheti azt, hogy bárki is felelőtlenül vagy szélsőségesen politizáljon – folytatja a képviselőjelölt. – Minden konfrontáció előtt hajlani kell a kompromisszumra és a becsületes megegyezésre. Ez persze soha nem jelentheti azt, hogy feladjuk az elveinket! Hiszen a mi célunk az emberek, a dolgozók jóléte, s mi ezt egy modern szocializmus keretében szeretnénk megvalósítani, amely a kádári értékekre és hagyományokra épül, de a mai kornak megfelelő 21. századi, ám ugyanolyan humánus rendszer. Felhasználva ehhez a kor fejlett technikáját és minden műszaki vívmányát.

Igen. A kornak megfelelő technikák eredményes alkalmazása sikerünk egyik záloga. És Markó Gábornak ez igazán

Markó Gábor

nem jelent problémát, hiszen még szabadidejében is sokat foglalkozik a számítógéppel, s rendszeresen használja az internetet.

Sokoldalú fiatalember, mert mindezek mellett fotózik és a képzőművészet is érdekli. Pihenésképpen grafikákat készít és fest is. Legszívesebben tájképeket, hiszen nagyon szereti a természetet. Gyakran kerékpározik a szabadban, mert rendkívül fontosnak tartja a testmozgást.

Markó Gábor egyébként a szüivel él, van egy öccse, aki két évvel fiatalabb nála. Édesapja társasházkezelő, édesanyja pedig dajkapedagógus egy óvodában.

Fort András

A szív a fontos

Vajon mi késztet arra egy fiatal, hogy csatlakozzon a Munkáspárt csapatához? És annak ellenére, hogy nem párttag, mégis a párt színeiben induljon az idei országgyűlési választásokon?

Juhász Anikó

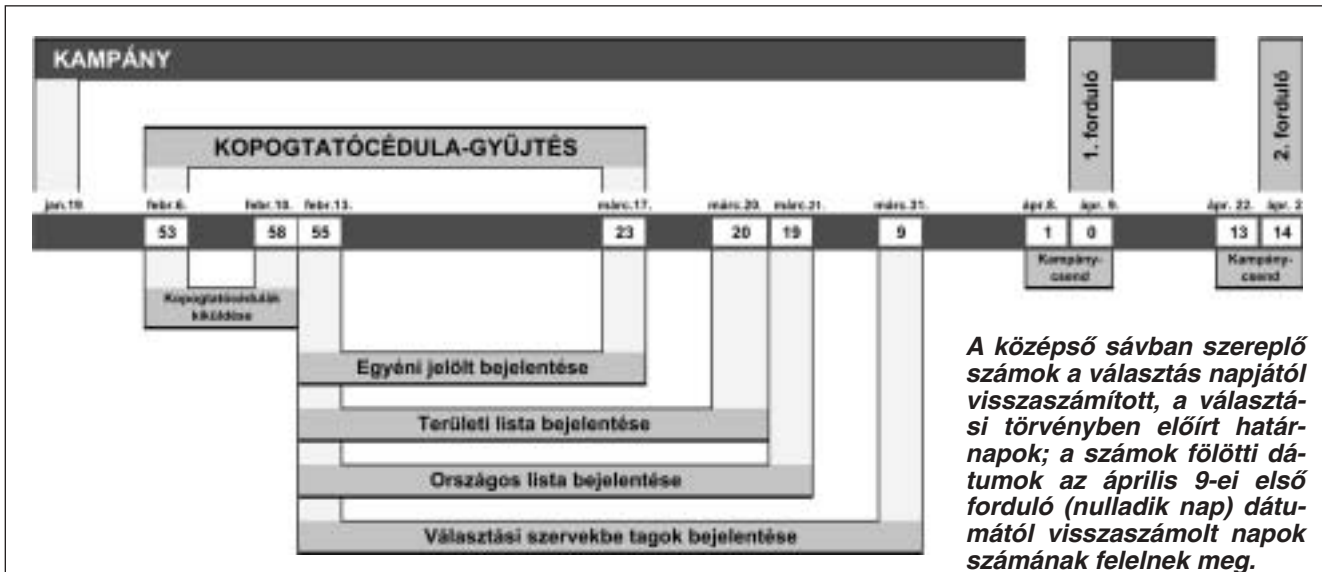
Nem a papír a lényeg, hanem a szív! – mondja Juhász Anikó, aki a debreceni 2-es számú választókerületben a Magyar Kommunista Munkáspárt országgyűlési képviselőjelöltje.

– Mert nem lehet tétlenül nézni, – folytatja – azokat a hatalmas társadalmi igazságtalanságokat, amelyek nyomán óriásiak a különbségek ember és ember között ma Magyarországon. Igen. A szociálisan érzékeny gondolkodásmód nem feltétlenül az emberek életkorától függ. És egyre több fiatal jön rá arra, hogy a jelenlegi társadalmi és gazdasági berendezkedés kifejezetten rosszat tesz az emberek többségének. A fiatalok elégedetlenek a sorsukkal, és az, akinek tisztább a szemléletmódja, már tudja, hogy ezen változtatni kell.

A 19 éves Juhász Anikó ezért lett képviselőjelölt, mert mint mondja: „Mindenképpen meg kell szüntetni a főképpen a szegényeket sújtó társadalmi egyenlőtlenségeket. Legyen mindenkinek munkája, és számolják fel a szegénységet!”

Az ifjú képviselőjelölt már szerzett egy szakmát, gépiró és szövegszerkesztő, és folytatja tanulmányait. Jelenleg emelt szintű gimnáziumba jár, hogy megszeresse a szakma mellé az érettségit is.

F. A.

Választási menetrend

A köztársasági elnök 2006. április 9-ére, illetve április 23-ára (mindkét nap vasárnap) írta ki az országgyűlési választások első illetve második fordulóját. Ezzel véglegessé váltak a választás lebonyolításának úgynevezett határnapjai is, amelyeket a belügyminiszter külön rendeletben is szabályozott.

Melyek a legfontosabb dátumok?

1. A választás kiírásának napja a választási kampány hivatalos kezdete is, amely egészen a

szavazást megelőző nap 0 óráig tarthat („kampánycsend”).

A kampány kezdetétől érvényesek azok a jogi szabályok is, hogy a pártok és a jelöltek engedély nélkül készíthetnek plakátot; a kampány céljaira az állami és önkormányzati szervek azonos feltételekkel bocsáthatnak rendelkezésre helyiséget, és a kampányidőszakban a műsorszolgáltatók (újságok, tévék, rádiók) szintén azonos feltételekkel tehetnek közzé politikai hirdetést. (Ez

nem jelent ingyenességet, csupán megkülönböztetés nélküli azonos feltételeket!)

2. A legfontosabb dátumok egyike, hogy a választópolgároknak február 6. és február 10. között kell megküldeni a választásról szóló értesítőt és a kitöltendő ajánlószervényt („kopogtatócédula”). Fontos tudni: az ajánlószervények a

kiküldéstől kezdve azonnal gyűjthetők, s ezt mindenütt figyelni is kell! (A február 13-ai dátum csak azt jelenti, hogy ekortól működtetik a választási irodák számítógépes ellenőrző rendszerét, azaz elvileg ekortól lehetne jelöltet bejelenteni.)

Ide tartozik az is, hogy az úgynevezett választói névjegyzéket február 8-ától február 15-éig közszemlére teszik, s ugyanezen időszak alatt lehet a helyi választási irodánál (a jegyzőnél) kifogást benyújtani a névjegyzékből való kihagyás miatt, azaz, ha valaki nem kapta meg az értesítőt és az ajánlószervényt.

3. Az ajánlószervényeket gyűjteni és az egyéni jelölteket bejelenteni március 17-éig, összesen tehát több mint egy hónapig lehet. De a választási tapasztalatokból tudjuk, hogy hajrázni az elején kell!

4. A területi listák bejelentésének végső jogi határideje március 20., az országos listáké pedig március 21.

5. A választási szervekbe – azaz az országos választási bizottságba, a területi választási bizottságokba, az egyéni választókerületi választási bizottságokba és a szavazatszámoló bizottságokba – tagot delegálni a választást megelőző 9. napig, azaz március 31-éig lehet.

Érdekképviselőt autóbuszban

Új érdekvédelmi szervezet jött létre a legutóbbi napokban: mintegy ötven dolgozó részvételével január közepén megalakult az esztergomi Suzuki gyár munkásait tömörítő szakszervezet, amely a Liga érdekképviselői konföderáció keretében folytatja munkügyi tevékenységét.

Az újdonsült szakszervezet hazai társ szervezeteihez hasonlóan, korántsem irigylésre

méltó helyzetben született: maga a fórum sem a gyár területén – a cég vezetőinek tiltása

A Liga szakszervezetek novemberi esztergomi demonstrációja

miatt –, hanem azon kívül, egy használaton kívüli autóbuszban jött létre, ami már önmagában is utal a munkáltatók elutasító, a dolgozók iránti meg nem értő magatartására. A szakszervezet alapítása amiatt is jelentősebb eredménynek számít, hogy Magyarországon egyes források szerint a multik több, mint nyolcvan százalékában nem lehet érdekvédelmi tevékenységet folytatni, ahol pedig erre lehetőség van, ott is csak erős korlátok között működhetnek a szervezetek.

Jelen esetben az a lényeg, hogy az érdekképviselőiség formái keretei már megvannak, amelyeket idővel bővíteni: jogosítványait, mozgásterét ki lehet terjeszteni, ez pedig némi védelmet és biztonságot jelent a munkavállalóknak a feletteseknek való kiszolgáltatottsággal szemben.

B. Deák András

Magyarország helységei közötti részletes útvonaltervezéshez, útelszámoláshoz használt **számítógép**, kompletten (monitor, számítógép, billentyűzet, nyomtató) működésképesen eladó.

Ára: 19 900 forint + áfa. Telefon: 06 (30) 954-5740.

**OLVASSA, TERJESSZE,
TÁMOGASSA!**

**A Szabadság Alapítvány
számlaszáma:**

OTP 11705008-20441997

VASAS-EZREDDVÉG ZENÉS-IRODALMI ESTEK

A Vasas Szakszervezeti Szövetség székházának dísztermében
(1086 Budapest, Magdolna u. 5-7.)
XIV. évad első előadása

2006. január 27-én 17 órai kezdettel

„PÁRATLAN PÁROS”
Kállay Bori és Fonyó Barbara
– Anya és leánya –
zenés show-műsor

ZONGORÁN KÍSÉR:
NEUMARK Zoltán zongoraművész
MŰSORVEZETŐK:
KASSAI FRANCISKA előadóművész
BARANYI FERENC József Attila-díjas költő, műfordító
HÁZIGAZDA:
BARANYI FERENC József Attila-díjas költő, műfordító

Belépőjegyek az Ezreddvég kerületi aktivistáinál és a Vasas Központi Könyvtár Alapítványánál (VIII., Magdolna u. 5-7.), valamint a helyszínen kaphatók!
A jegyek ára egységesen 200 Ft.

MEGRENDELŐ

Kérem küldjenek az alábbi címre
1 példány A Szabadság bemutatósámot!*

Megrendelem A Szabadság ..... példányát**

- havi előfizetéssel (460 Ft/hó)
- negyedévi előfizetéssel (1380 Ft/negyedév)
- féléves előfizetéssel (2760 Ft/félév)
- éves előfizetéssel (5520 Ft/év)

Név: .....

Cím: .....

* A bemutatósám megküldését a Progressio Kiadótól kérje (1082 Budapest, Baross u. 61.)!

** Az előfizetéses megrendelést a Hírlapkézbesítőnél, a Magyar Posta hírlap-ügyfélszolgálati irodáin, vidéken a postahivatalokban lehet leadni. Kettő vagy több példány azonos címre történő postázását a Progressio Kiadó is vállalja.

Emlékezzünk!

A kompromisszumok mestere

A magyar történelmet is sűrűn behálózták a szabadságharcok, reformmozgalmak, forradalmak. Voltak azonban olyan időszakok, amikor az erőviszonyok nem tették lehetővé a nyílt, közvetlen nekirugaszkodásokat, ilyenkor a bölcs politikusok keresték a kompromisszumos megoldásokat. A megegyezések egyik legnagyobb mestere volt Deák Ferenc, akit méltán neveztek a „haza bölcsének”.

Söjtörön született 1803. október 17-én és százharminc éve, 1876. január 28-án halt meg Budapesten. A polgárosodás és függetlenségi törekvések kibontakozásának bonyolult, mozgalmas évtizedeiben érett politikussá. Az 1832–36-os reformországgyűlésen indult pályája, s mértéktartó, higadt retorikájával, javaslatival (közteherviselés, törvény előtti egyenlőség, lelkiismereti szabadság, az állam és egyház szétválasztása stb.) hamarosan a bécsi udvarral és az elavult feudalizmussal szemben álló ellenzék egyik legtekintélyesebb vezetője lett. A Széchenyi és Kossuth között kibontakozó vitákban rokonszenvezett ugyan a „legnagyobb magyar” elgondolásaival (mert Kossuth terveit túl radikálisnak tartotta), ám minden biztatás ellenére sem volt hajlandó Kossuth Lajos szembefordulni. Mindig kerülte az éles összeütközéseket és középutas, békés érvelésével nagy hatással volt nemcsak kortársaira.

Az 1848-as polgári forradalom és habzburgellenes szabadságharc kitörésekor a Batthyány-kormány igazságügyi minisztere, de a szeptemberi fordulat idején, amikor véget ért a szabadságharc békés

szakasza, lemondott tisztségéről. Ekkor visszavonult kecskai birtokára, s itt vészelte át a legkritikusabb időszakot. 1854-ben Pestre költözött, ahol hamarosan a liberális nemesség vezére lett. A Felirati Párt élén negyvennyolcas politikát folytat. A Pesti Naplóban megjelent írásában ugyancsak követelte a 48-as törvények visszaállítását, de tartózkodott az aktív fellépésektől. Meghirdette az önkényuralommal szembeni passzív ellenállást (a közéletből való visszavonulás, az adófizetés megtagadása), miközben élesen bírálta az országot gyarmatosító bécsi udvart.

Deák meglátta, hogy a hatvanas évek második felétől, mind a magyar uralkodó osztály, mind a birodalom meggyengült. A magyar nemesség kifulladás, engedett a negyvennyolcból, felhagyott a passzív ellenállással, Bécs a poroszoktól elszenvedett katonai vereség miatt már csak a magyarok segítségével tudta ingatag hatalmát fenntartani. Elérkezett tehát a kölcsönös engedmények ideje. 1865. április 16-án a Pesti Naplóban megjelent névtelenül Deák Ferenc „hűsvéti cikke”, melyben felvetette a kiegyezés lehetőségét: „arra kell töreked-

Deák Ferenc

ni, hogy mind a birodalom biztonsága teljesen elérjék, mind a magyar alkotmány alaptörvényei a lehetőségig fenntartassanak...” Bécs értett a szóból. Megindultak a tárgyalások, melyeket átmenetileg csak az 1866-os porosz-osztrák háború szakított meg. Ebben a helyzetben született meg az 1867-es kiegyezés. Deák a tárgyalások során nagylelkű volt az osztrákokkal szemben, mert nem használta ki Bécs katonai vereségének lélektani hatását: „a kicsikart engedményekre nem lehet tartós megállapodást építeni.”

Magyarország – a birodalom részeként – autonómiát kapott. Ez a dualista keret az 1918-as ösztirózsás forradalom kitöréséig maradt fenn.

Deák Ferenc a kiegyezés után megalakult Andrássy-kabinetben nem vállalt kormányfunkciót, de mint „szürke eminencia” továbbra is befolyásolta a döntéseket.

Hegedűs Sándor

A köztársaság kikiáltása

A II. világháború után újjászülető Magyarországon számtalan társadalmi kérdés mellett az államforma rendezésének ügye is felvetődött. Így került sor hazánk történelmében nem először, de nem is utoljára a köztársaság kikiáltására, amelynek elnökévé 1946 február elején a kisgazdapárti Tildy Zoltánt választotta a parlament.

Hasonló lépésekre már korábban is volt példa: az ösztirózsás forradalom után Magyarország népköztársaság lett, Károlyi Mihállyal az élén. Az ezt követő proletárdiktatúra pedig a Tanácsköztársaság nevet viselte. A felszabadulást követően újból felmerült – elsősorban szocialdemokraták körében a vörös gróf köztársasági elnökké választásának gondolata, az elképzelést azonban a betegesen dogmatikus Rákosi

hívei és az 1945-ös választási győzelmiüktől vérszemet kapott kisgazdák is elvetették. Tildy Zoltán református lelkész személynében és általában a republikánus rendszerváltásban népi balosok, szocdemek, kommunisták, radikális és polgári politikusok azonban egyetértettek. A Független Kisgazdapárt jobboldalán helyet foglaló úri Magyarországon gondolkodó kiskirályok, illetve Mindszenty József hercegprímás vezetésé-

vel a klérus megvétózták az új államformát – arra hivatkozván, hogy ezt a kérdést későbbre kell halasztani. Valójában a jobboldal nyíltan a szentkorona-eszme és az ezeréves apostoli királyság mellett foglalt állást: egyes források szerint a római katolikus egyház hazai vezetője felajánlotta a magyar trónt Habsburg Ottónak. Bár azóta hazánkban köztársasági államforma működik, a régi módi szentistváni államzeme ma rádványait máig sem sikerült felszámolni: még napjainkban is számos katolikus hívő példaképnek tekintti a modern világot elfogadni képtelen Mindszenty József bíborost.

B. Deák András

VESZTESÉGEINK

Timár László, aki 1951 óta volt a párt tagja, 75 éves korában elhunyt. *Orosházi alapszervezet*
Sipos József, aki 1948 óta volt a párt tagja, 79 éves korában elhunyt. *Budapest, XXII. kerületi alapszervezet*
Kibili János, aki 1947 óta volt a párt tagja, 78 éves korában elhunyt. *Budakeszi alapszervezet*
Özv. Vadon Gáborné, aki 1946 óta volt a párt tagja, 79 éves korában elhunyt. *Kisvárdai alapszervezet*

**EMLEKÜKET
KEGYELETTEL
MEGŐRIZZÜK**

A Szabadság

A Munkáspárt központi politikai hetilapja
Felelős szerkesztő: Szabados Judit
Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.
Telefon: 313-5420 (közvetlen); 334-1509/22 m. Telefax: 313-5423
Lapterjesztés: Szigeti Endréné, tel.: 334-1509/23 m.
A Szabadság e-mail címe: mp400@axelero.hu;
internet cím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató
ISSN 0865-5146
Hírlapárúsítás formájában terjeszti a Lapker Rt. Budapesten és vidéken.
Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletága, 1008 Budapest, VIII. ker., Orczy tér 1.
Előfizethető valamennyi postán, a kézbesítőknél, e-mailen: hirlelofizetes@posta.hu, faxon: (06-1) 303-3440.
További információ: 06 (80) 444-444.
Előfizetési díj: egy évre 5520 Ft, fél évre 2760 Ft, negyedévre 1380 Ft, egy hónapra 460 Ft.
Szedés, tördelés: Progressio Kft.
Nyomtatás: Oláh Nyomda, 1211 Budapest, Központi út 69-71.
Felelős vezető: Oláh Miklós vezérigazgató.

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>